

Arrest

nr. 268 137 van 11 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. RICHIR
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. RICHIR en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Op 17 september 2019 diende u voor de eerste keer in België een verzoek om internationale bescherming in.

U heeft de Salvadoraanse nationaliteit en werd op 21 november 1994 geboren in San Salvador, El Salvador. Van uw geboorte tot aan uw vertrek woonde u samen met uw moeder en twee jongere broers op hetzelfde adres in Santa Eduvigis, Ilopango in het departement San Salvador. Van 7 augustus 2015

tot 15 augustus 2019 werkte u als verkoopadviseur bij de bank BAC Credomatic in San Salvador. Vlak daarvoor werkte u gedurende een half jaar bij het telefoniebedrijf Claro SV. U bent alleenstaand en verklaart homoseksueel te zijn.

Tijdens uw werk bij Claro SV had u een éénmalige aanvaring met iemand die u uitschold omdat u homoseksueel was en een stoel naar u gooide. Na dit incident werd u door Claro SV ontslagen. U begon te werken bij BAC Credomatic en werd aanvaard voor wie u was. Tijdens uw werk bij BAC Credomatic werd u éénmalig fysiek aangevallen door een klant omdat u homoseksueel was. Behoudens dit incident kon u verder zonder problemen uw job uitoefenen.

Op 12 juli 2019 werd u, omwille van uw geaardheid, fysiek aangevallen door bendeleden van de bende Mara Salvatrucha (MS) die zeiden dat u 24 uur had om te vertrekken. U linkt deze aanval aan een anonieme brief die u ontving op 9 mei 2017 waarop dezelfde boodschap stond, u had er toen geen belang aan gehecht. Op 17 juli 2019 werd u opnieuw tegengehouden door vier of vijf bendeleden die u dezelfde boodschap brachten. Na deze aanvaring verhuisde u met uw gezin naar het huis van uw beste vriendin, waar u verbleef tot u het land verliet.

U verliet El Salvador op 9 september 2019 en nam het vliegtuig naar Spanje. In Spanje nam u het vliegtuig naar België en op 17 september 2019 diende u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw eerste verzoek legde u volgende documenten neer: uw paspoort, uw nationale identiteitskaart (DUI), uw belastingkaart (NIT), uw vliegticket, een klacht die u indiende bij de politie in El Salvador, uw bewijs van inkomen bij BAC Credomatic, persartikels over de LGBTQ-community, 3 foto's van Googlemaps, foto's waarop u zelf te zien bent en die uw seksuele geaardheid moeten bevestigen, een mail van uw advocaat, algemene info over de rechten van de mens en een kopie van de dreigbrief die u ontving in 2017.

Op 14 juli 2020 werd uw verzoek afgewezen en werden de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus u geweigerd omwille van het ongeloofwaardig karakter van uw vluchtmotieven. U ging tegen deze beslissing in beroep op 17 augustus 2020. Op 8 maart 2021 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beoordeling en beslissing van het Commissariaat-generaal (CGVS). U ging niet in cassatieberoep tegen het arrest van de RvV.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 19 maart 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verwees hierbij naar uw oorspronkelijke verklaringen. U herhaalt hierbij dat u nog steeds door de bende MS gezocht wordt en dat u problemen had omwille van uw homoseksualiteit. Bovendien zegt u dat het in El Salvador niet geaccepteerd is dat iemand gay is en dat de politie u hiervoor kan oppakken.

Ter staving van uw tweede verzoek legt u volgende documenten neer: getuigenissen van uw moeder, uw oom en een buurvrouw die verklaren hoe de situatie in uw buurt steeds erger wordt, uw ontslagbrief bij de bank, een diploma van een behaalde titel bij de bank, een certificaat van een training over de masterkaart bij de bank, uitbetalingsbewijzen en loonfiches, foto's van uzelf met uw ex-partner en screenshots van de app Messenger van conversaties met verschillende mannen.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming geen bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier wordt uw tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel

48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat uw huidig verzoek om internationale bescherming steunt op motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omwille van het ongeloofwaardig karakter van uw vluchtmotieven. U diende tegen deze beslissing beroep in. Op 8 maart 2021 werd door de RvV een arrest geveld dat de beoordeling en beslissing van het CGVS bevestigt. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

In het kader van uw tweede verzoek haalt u aan dat u niet naar El Salvador kan terugkeren omdat u nog steeds gevaar loopt omwille van de problemen die u aanhaalde in het kader van uw eerste verzoek (verklaring volgend verzoek, 16 april 2021, punt 16 & 19). Hier dient te worden beklemtoond dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek overging tot een weigeringsbeslissing omdat geen geloof werd gehecht aan uw verklaringen over de redenen waarom u uw land verlaten heeft en aan uw homoseksualiteit. Het louter stellen dat uw problemen nog steeds actueel zijn werpt geen nieuw licht op de gestelde ongeloofwaardigheid.

In het kader van uw tweede verzoek legt u nieuwe stukken voor die uw eerdere verklaringen moeten onderbouwen. Wat betreft de getuigenis van uw moeder wordt opgemerkt dat de getuigenis werd opgesteld op 23 maart 2021 en dus na dat u in België reeds een negatieve beslissing ontving aangaande uw eerste verzoek om internationale bescherming en na het indienen van uw tweede verzoek om internationale bescherming. Deze getuigenis heeft dan ook een gesolliciteerd karakter en vormt geen toegevoegde bewijswaarde die uw verklaringen kan ondersteunen. Het document is louter gebaseerd op verklaringen van een familielid en bijgevolg onvoldoende bewijskrachtig om een eerdere beslissing tot ongeloofwaardigheid in uw verzoek te weerleggen.

Wat betreft de getuigenissen van uw oom en buurvrouw wordt eveneens opgemerkt dat de ze werden opgesteld op 23 maart 2021 en dus wanneer u zich al in België bevond en reeds een negatieve beslissing in uw verzoek om internationale bescherming had ontvangen en een tweede verzoek om internationale bescherming had ingediend. Deze getuigenissen hebben eveneens een gesolliciteerd karakter en vormen geen toegevoegde bewijswaarde die uw verklaringen kunnen ondersteunen. Bovendien kan uit de inhoud van de getuigenissen niet worden afgeleid dat u homoseksueel zou zijn of dat u omwille van uw geaardheid problemen zou hebben ondervonden aangezien hier in de documenten volstrekt niets over vermeld staat. Hoe dan ook zijn de documenten louter gebaseerd op verklaringen van een familielid en een buurvrouw en bijgevolg onvoldoende bewijskrachtig om een eerdere beslissing tot ongeloofwaardigheid in uw verzoek te weerleggen.

Uw ontslagbrief bij de bank, uw diploma van een behaalde titel bij de bank, een certificaat van een training over de masterkaart en uw uitbetalingsbewijzen en loonfiches onderbouwen dat u werkzaam was bij de bank BAC Credomatic, een gegeven waar tot op heden niet aan getwijfeld wordt. Verder hebben deze documenten geen invloed op de inschatting van uw vrees.

Om uw verklaringen over uw geaardheid te staven, dient u foto's in waarop u te zien bent terwijl u een man kust en berichten van de app Messenger. Er dient te worden opgemerkt dat uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, in dit geval paragraaf 72 van arrest "A, B, C v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie" van 2 december 2014, dat richtlijn 2004/83 van de Raad ("Kwalificatierichtlijn") interpreteert, het volgende blijkt: "Artikel 4 van richtlijn 2004/83, gelezen in het licht van artikel 1 van het Handvest, moet in die zin worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat die autoriteiten in het kader van dat onderzoek bewijsmateriaal aanvaarden als het demonstratief verrichten van homoseksuele handelingen door de betrokken verzoeker, het ondergaan van "tests" om zijn homoseksualiteit te bewijzen of het voorleggen van video-opnamen van dergelijke handelingen." Bijgevolg aanvaardt het Commissariaat-generaal deze foto's niet als geldig bewijselement om uw seksuele oriëntatie te staven. In het licht van het voormelde arrest vormen deze elementen geen bewijs van uw seksuele oriëntatie en kunnen ze het gebrek aan consistentie van uw verklaringen in verband met uw homoseksuele ervaringen niet verhelpen.

Wat betreft de berichten van de app Messenger wordt verder nog opgemerkt dat de inhoud van de conversatie strijdig is met uw eerdere verklaringen over de omstandigheden van de breuk met Douglas. Zo hebt u namelijk tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaard dat uw relatie met Douglas eindigde doordat hij iemand nieuw had leren kennen waar u niets van af wist. Douglas zou voor deze persoon gekozen hebben en u zou dat uiteindelijk aanvaard hebben (CGVS, p. 21). Uit de berichten die u voorlegt blijkt echter dat Douglas degene zou zijn geweest die gekwetst achterbleef. Zo staat in de berichten dat hij het gevoel heeft dat u nooit voor de relatie wilde gaan, dat hij enkel aan u dacht en dat het uw beslissing was dat het 'zo ging gaan'. Het feit dat de stukken die u voorlegt tegenstrijdig zijn met uw eerdere verklaringen versterkt het vermoeden dat u niet eerlijk bent over uw situatie. Aangezien u niet eerlijk bent over uw situatie in uw land van herkomst vormen uw verklaringen in het kader van uw tweede verzoek en de documenten die deze moeten ondersteunen geen dienstige basis voor het ontvankelijk verklaren van uw verzoek.

Aangezien geen geloof wordt gehecht aan uw geaardheid is het evenmin geloofwaardig dat u omwille hiervan door de politie vervolgd zou worden.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te

maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn

van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 24 van *“het Handvest van de grondrechten”* en van *“het recht te worden gehoord”*.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgende verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen volstaat op zich niet om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.4. Verzoeker houdt vast aan zijn oorspronkelijk asielrelaas en herhaalt hierbij dat hij nog steeds door de bende MS gezocht wordt en dat hij problemen had omwille van zijn homoseksualiteit. Bovendien zegt verzoeker dat het in El Salvador niet geaccepteerd is dat iemand *gay* is en dat de politie hem hiervoor kan oppakken.

Ter staving van zijn tweede verzoek legt verzoeker volgende documenten neer: getuigenissen van zijn moeder, zijn oom en een buurvrouw die verklaren hoe de situatie in zijn buurt steeds erger wordt, zijn ontslagbrief bij de bank, een diploma van een behaalde titel bij de bank, een certificaat van een training over de masterkaart bij de bank, uitbetalingsbewijzen en loonfiches, foto's van hemzelf met zijn ex-partner en screenshots van de applicatie Messenger van conversaties met verschillende mannen.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gesteld:

“Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier wordt uw tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat uw huidig verzoek om internationale bescherming steunt op motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omwille van het ongeloofwaardig karakter van uw vluchtmotieven. U diende tegen deze beslissing beroep in. Op 8 maart 2021 werd door de RvV een arrest geveld dat de beoordeling en beslissing van het CGVS bevestigt. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

In het kader van uw tweede verzoek haalt u aan dat u niet naar El Salvador kan terugkeren omdat u nog steeds gevaar loopt omwille van de problemen die u aanhaalde in het kader van uw eerste verzoek (verklaring volgend verzoek, 16 april 2021, punt 16 & 19). Hier dient te worden beklemtoond dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek overging tot een weigeringsbeslissing omdat geen geloof werd gehecht aan uw verklaringen over de redenen waarom u uw land verlaten heeft en aan uw homoseksualiteit. Het louter stellen dat uw problemen nog steeds actueel zijn werpt geen nieuw licht op de gestelde ongeloofwaardigheid.

In het kader van uw tweede verzoek legt u nieuwe stukken voor die uw eerdere verklaringen moeten onderbouwen. Wat betreft de getuigenis van uw moeder wordt opgemerkt dat de getuigenis werd opgesteld op 23 maart 2021 en dus na dat u in België reeds een negatieve beslissing ontving aangaande uw eerste verzoek om internationale bescherming en na het indienen van uw tweede verzoek om internationale bescherming. Deze getuigenis heeft dan ook een gesolliciteerd karakter en vormt geen toegevoegde bewijswaarde die uw verklaringen kan ondersteunen. Het document is louter gebaseerd op verklaringen van een familielid en bijgevolg onvoldoende bewijskrachtig om een eerdere beslissing tot ongeloofwaardigheid in uw verzoek te weerleggen.

Wat betreft de getuigenissen van uw oom en buurvrouw wordt eveneens opgemerkt dat de ze werden opgesteld op 23 maart 2021 en dus wanneer u zich al in België bevond en reeds een negatieve beslissing in uw verzoek om internationale bescherming had ontvangen en een tweede verzoek om internationale bescherming had ingediend. Deze getuigenissen hebben eveneens een gesolliciteerd karakter en vormen geen toegevoegde bewijswaarde die uw verklaringen kunnen ondersteunen. Bovendien kan uit de inhoud van de getuigenissen niet worden afgeleid dat u homoseksueel zou zijn of dat u omwille van uw geaardheid problemen zou hebben ondervonden aangezien hier in de documenten volstrekt niets over vermeld staat. Hoe dan ook zijn de documenten louter gebaseerd op verklaringen van een familielid en een buurvrouw en bijgevolg onvoldoende bewijskrachtig om een eerdere beslissing tot ongeloofwaardigheid in uw verzoek te weerleggen.

Uw ontslagbrief bij de bank, uw diploma van een behaalde titel bij de bank, een certificaat van een training over de masterkaart en uw uitbetalingsbewijzen en loonfiches onderbouwen dat u werkzaam was bij de bank BAC Credomatic, een gegeven waar tot op heden niet aan getwijfeld wordt. Verder hebben deze documenten geen invloed op de inschatting van uw vrees.

Om uw verklaringen over uw geaardheid te staven, dient u foto's in waarop u te zien bent terwijl u een man kust en berichten van de app Messenger. Er dient te worden opgemerkt dat uit de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, in dit geval paragraaf 72 van arrest “A, B, C v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie” van 2 december 2014, dat richtlijn 2004/83 van de Raad (“Kwalificatierichtlijn”) interpreteert, het volgende blijkt: “Artikel 4 van richtlijn 2004/83, gelezen in het licht van artikel 1 van het Handvest, moet in die zin worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat die autoriteiten in het kader van dat onderzoek bewijsmateriaal aanvaarden als het demonstratief verrichten

van homoseksuele handelingen door de betrokken verzoeker, het ondergaan van "tests" om zijn homoseksualiteit te bewijzen of het voorleggen van video-opnamen van dergelijke handelingen." Bijgevolg aanvaardt het Commissariaat-generaal deze foto's niet als geldig bewijselement om uw seksuele oriëntatie te staven. In het licht van het voormelde arrest vormen deze elementen geen bewijs van uw seksuele oriëntatie en kunnen ze het gebrek aan consistentie van uw verklaringen in verband met uw homoseksuele ervaringen niet verhelpen.

Wat betreft de berichten van de app Messenger wordt verder nog opgemerkt dat de inhoud van de conversatie strijdig is met uw eerdere verklaringen over de omstandigheden van de breuk met Douglas. Zo hebt u namelijk tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaard dat uw relatie met Douglas eindigde doordat hij iemand nieuw had leren kennen waar u niets van af wist. Douglas zou voor deze persoon gekozen hebben en u zou dat uiteindelijk aanvaard hebben (CGVS, p. 21). Uit de berichten die u voorlegt blijkt echter dat Douglas degene zou zijn geweest die gekwetst achterbleef. Zo staat in de berichten dat hij het gevoel heeft dat u nooit voor de relatie wilde gaan, dat hij enkel aan u dacht en dat het uw beslissing was dat het 'zo ging gaan'. Het feit dat de stukken die u voorlegt tegenstrijdig zijn met uw eerdere verklaringen versterkt het vermoeden dat u niet eerlijk bent over uw situatie. Aangezien u niet eerlijk bent over uw situatie in uw land van herkomst vormen uw verklaringen in het kader van uw tweede verzoek en de documenten die deze moeten ondersteunen geen dienstige basis voor het ontvankelijk verklaren van uw verzoek.

Aangezien geen geloof wordt gehecht aan uw geaardheid is het evenmin geloofwaardig dat u omwille hiervan door de politie vervolgd zou worden.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige

verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdadagroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdadagroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.”

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

De Raad wijst erop dat verzoeker bezwaarlijk ernstig kan volhouden dat de commissaris-generaal de door hem aangebrachte elementen niet heeft onderzocht gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt immers ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing alle nieuwe elementen heeft betrokken die door verzoeker wordt aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hijzelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De Raad stelt derhalve vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maakt dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Verzoeker maakt op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming en de door hem bijgebrachte documenten niet op individuele wijze werden beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Verzoeker wijst erop dat hij niet werd gehoord door de commissaris-generaal. De Raad wijst verzoeker op de inhoud van artikel 57/5ter, § 2, 3° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het persoonlijk onderhoud niet plaatsvindt wanneer de commissaris-generaal in het geval van artikel 57/6/2 van oordeel is dat hij een beslissing kan nemen op basis van een volledige bestudering van de door verzoeker aan de minister of diens gemachtigde verstrekte elementen, zoals bepaald in artikel 51/8. Het feit dat geen persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden, belet de commissaris-generaal overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5ter, § 3 van de Vreemdelingenwet niet een beslissing te nemen over het verzoek om internationale bescherming.

Verder wijst de Raad erop dat uit zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat hij in de gelegenheid werd gesteld nieuwe elementen aan te halen en deze ook verder toe te lichten (verklaring volgend verzoek). Hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk werd gehoord en dat hij zijn nieuwe elementen in het kader van zijn huidig verzoek op nuttige wijze naar voren kon brengen. Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidig verzoek werd aan verzoeker verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal op grond van zijn verklaringen aldaar na zou gaan of het verzoek al dan niet ontvankelijk diende te worden verklaard, en dat het Commissariaat-generaal niet verplicht was om verzoeker voorafgaand nog op te roepen voor een persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd hierbij uitdrukkelijk gewezen op het feit dat het essentieel was om alle nieuwe elementen ter staving van zijn verzoek reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken aan te brengen. Verzoeker was bijgevolg op de hoogte van de procedure en het belang van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Wat betreft de vaststellingen rond de Messenger-berichten stelt verzoeker dat de “gesprekswisselingen” helemaal niet dateren uit de periode dat hij het uitmaakte met zijn vriend en zelfs geen verband houdt met de redenen voor die breuk. Verzoeker wijst erop dat hij in 2017 een relatie had met D. terwijl het gesprek dateert van 15 december 2018.

De Raad stelt vast dat verzoeker reeds in het kader van zijn eerste verzoek om bescherming niet kon overtuigen wat betreft de relatie met D..

In het arrest nr. 250476 van 8 maart 2021 werd hierover als volgt geoordeeld:

“Tot slot kunnen ook verzoekers verklaringen over de relatie die hij na zijn afstuderen van de middelbare school zou hebben gehad met D. E. niet overtuigen. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

“Uw verklaringen hieromtrent zijn echter opnieuw tegenstrijdig. U situeert deze relatie immers voor u ging verder studeren en eveneens voor uw job bij Claro SV (CGVS, p.12). Wanneer de protection officer u later tijdens uw onderhoud vraagt of u voor uw vertrek uit het land een relatie had zegt u opnieuw dat het met D. E. (...) was en dat u hem leerde kennen tijdens uw werk bij de bank. U begon echter pas in 2017 voor de bank te werken, wat wil zeggen dat u op dat moment ongeveer 23 jaar oud was (CGVS, p.20). Bovendien zijn uw verklaringen over deze relatie weinig doorleefd. U wordt enkele keren gevraagd hoe deze relatie begon, maar blijft vaag en antwoordt heel algemeen (CGVS, p.20-21).

Daarbij is het niet geloofwaardig dat u zich op geen enkel moment de vraag zou hebben gesteld wat uw collega's over deze relatie zouden denken, zeker aangezien het negatief beeld van homoseksualiteit in de Salvadoraanse maatschappij. Zelfs als u op het werk een heteroseksuele relatie zou aangaan kan men toch verwachten dat u zich hierover afvraagt wat er op de werkvloer over gedacht wordt. Ook over de breuk met D. (...) vertelt u op dergelijke manier dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw relatie en gevoelens voor hem. U zegt dat hij iemand anders had leren kennen en niet meer bij u wilde zijn. U laat uitschijnen dat u daar geen enkel probleem mee had en dat u dan met hem alle contact verbrak. Pas als de protection officer u erop wijst dat u toch nog met hem moest samenwerken zegt u dat hij van job veranderde. U wordt erop gewezen dat u dan toch nog minstens enkele weken met hem samenwerkte, maar gaat ook hier licht over door te zeggen dat hij op een andere afdeling stond en u hem dus niet hoefde te zien (CGVS, p.21). Mocht u echter met hem een intensieve liefdesrelatie hebben gehad zou men toch mogen verwachten dat u hier met meer detail en gevoel over zou kunnen vertellen. (...) Als bewijs van uw relatie met D. (...) legt u een foto voor van jullie beide. Uit deze ene foto, waarop jullie beide naast elkaar staan en lachen naar de camera, kan echter niet worden afgeleid dat jullie effectief een relatie hadden en of deze persoon überhaupt uw collega is of D. E. (...) heet."

In het tweede middelonderdeel legt verzoeker uit dat hij D. E. heeft ontmoet in 2014 en er gedurende de hele periode van zijn studies een vriendschappelijke relatie mee heeft gehad tot 2017, toen hij bij Claro SV begon te werken, waar D. E. ook werkte. Deze uitleg heft de vastgestelde tegenstrijdigheid in zijn verklaringen evenwel niet op. Vooreerst werd verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gevraagd hoe hij D. E. leerde kennen, waarop hij antwoordde: "Van op het werk van BAC credomatic" (adm. doss., stuk 4, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20). Indien verzoeker D. E. reeds eerder ontmoette buiten de context van zijn werk mag worden verwacht dat hij dit zou hebben aangegeven, quod non. Bovendien heeft verzoeker eerder in zijn persoonlijk onderhoud bij het uiteenzetten van zijn vrij relaas verklaard dat hij met D.E. een "seksuele ontmoeting" heeft gehad, die hij situeerde nadat hij was afgestudeerd aan het middelbaar en voor de aanvang van zijn werk bij Claro SV (ibid., p. 11-12). Verzoeker betoogt voorts dat hij door de dossierbehandelaar onderbroken werd toen hij verduidelijkingen wou geven over het begin van zijn relatie met D. E., maar licht niet toe in welke zin verdere verduidelijkingen de hoger gedane vaststellingen in een ander daglicht hadden kunnen stellen. Deze betreffen immers geen louter gebrek aan duidelijkheid, maar een tegenstrijdigheid in verzoekers verklaringen over het tijdstip waarop de door hem voorgehouden liefdesrelatie met D. E. begon. Voor het overige beperkt verzoeker zich ertoe de vaststellingen en gevolgtrekkingen van de adjunct-commissaris-generaal zonder meer te betwisten en verwijt hij haar een "ongepast waardeoordeel" uit te spreken over de manier waarop hij over de breuk met D. E. heeft verteld, zonder evenwel in concreto te weerleggen dat zijn verklaringen ontdaan zijn van de details en emoties die redelijkerwijze kunnen worden verwacht van iemand die doorleefd vertelt over de persoon met wie hij een liefdesrelatie heeft gehad en die uiteindelijk gekozen heeft voor een ander, zelfs indien kan worden aangenomen dat verzoeker de breuk heeft aanvaard vanuit het besef dat niemand een ander kan toebehoren. Het argument dat iedereen een relatiebreuk ervaart op zijn eigen manier doet hieraan geen afbreuk. In zoverre verzoeker het niet kunnen vindt dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud niet geconfronteerd werd met de in de bestreden beslissing opgenomen overwegingen, wijst de Raad hem erop dat op de (adjunct-)commissaris-generaal geen dergelijke verplichting rust en dat hij in zijn verzoekschrift dient te beargumenteren waarom deze overwegingen niet correct of draagkrachtig zijn. Verzoeker stelt dat hij ten aanzien van de dossierbehandelaar verklaard heeft dat hij door de situatie bedroefd was geweest, doch dat dit spijtig genoeg niet blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Nog daargelaten dat het hier een loutere bewering betreft, betwist verzoeker de weergave van de rest van zijn verklaringen niet. Dat hij de gelegenheid niet zou hebben gehad om deze in detail te herlezen omdat hij zich in een Franstalig centrum bevond en geen Nederlands spreekt, neemt niet weg dat hij zich voor de indiening van onderhavig verzoekschrift heeft laten bijstaan door zijn raadsman die de notities van zijn persoonlijk onderhoud heeft kunnen inzien. Verzoeker blijft in gebreke voorgaande overwegingen met concrete argumenten in een ander daglicht te plaatsen, zodat hij niet dienstig kan volhouden dat de door hem neergelegde foto van hem met D. E. een bijkomende aanwijzing betreft die het bestaan van hun liefdesrelatie aantoont.

Aangezien verzoeker in gebreke blijft zijn homoseksuele geaardheid aannemelijk te maken, kan geen geloof worden gehecht aan de problemen die hij omwille van deze geaardheid in zijn land van herkomst zou hebben gehad."

Aangezien er reeds geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers verklaringen rond de relatie met D., kunnen Messenger-berichten, die hoe dan ook gemakkelijk vatbaar zijn voor enscenering, hier geen

ander licht op werpen en zeker wanneer wordt vastgesteld dat de inhoud van de conversatie strijdig is met verzoekers eerdere verklaringen over de omstandigheden van de breuk met D..

Hoewel verzoeker thans stelt dat de “gesprekswisselingen” helemaal niet dateren uit de periode dat hij het uitmaakte met zijn vriend en zelfs geen verband houdt met de redenen voor die breuk en erop wees dat hij in 2017 een relatie had met D., terwijl het gesprek dateert van 15 december 2018, wijst de Raad erop dat het specifieke bericht omtrent de relatie met D. geen enkele aanwijzing bevat van wanneer dit gesprek werd gevoerd. Verzoeker geeft weliswaar aan dat dit gesprek dateert van 15 december 2018, doch dit blijkt hoegenaamd niet uit hetgeen desbetreffend is neergelegd. Verzoeker slaagt er dan ook geenszins in enige klaarheid te brengen. Uit de berichten die verzoeker voorlegt blijkt echter dat D. degene zou zijn geweest die gekwetst achterbleef. Zo staat in de berichten dat hij het gevoel heeft dat verzoeker nooit voor de relatie wilde gaan, dat hij enkel aan zichzelf dacht en dat het verzoekers beslissing was dat het “zo ging gaan”.

Verzoeker voegt er in het verzoekschrift nog aan toe dat de berichten tussen hem en andere mannen, lang dateren voor zijn aanvraag om internationale bescherming. Wat dit betreft stelt de Raad vast dat uit verzoekers verklaringen die hij bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming heeft gesteld dat hij met D. in 2017 een relatie had en dat deze tot juni 2019 duurde; hij spreekt zelfs over een stabiele relatie (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20). De Raad stelt vast dat de neergelegde berichten met andere mannen dateren van 15, 16 en 20 februari 2018, aldus tijdens de periode waarvan verzoeker beweerde een stabiele relatie met D. te hebben gehad, hetgeen opnieuw afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid.

Waar verzoeker erop wijst dat de “ambtenaar van de vreemdelingendienst” hem heeft ondervraagd over zijn homoseksualiteit en meer bepaald over de betekenis van de woorden “zich tijdens de seksuele betrekkingen achterin of voorin bevinden” en verzoeker hierbij gezegd heeft dat hij niet inziet waardoor zijn homoseksualiteit in twijfel kon worden getrokken om vervolgens te besluiten dat de ambtenaar die hem persoonlijk heeft ondervraagd, zijn homoseksualiteit heeft bevestigd, kan hij niet overtuigen. Verzoeker brengt immers geen enkele concrete informatie bij waaruit het voormelde zou kunnen blijken noch waarop dit enigszins betrekking zou kunnen hebben. De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier nergens enige aanwijzing hiervan kan worden teruggevonden en allerminst dat “de ambtenaar” verzoekers homoseksualiteit zou hebben bevestigd.

Verzoeker verwijst naar de stukken die hij heeft neergelegd, zoals de uittreksels van de gesprekken tussen hem en zijn vriend, de getuigenissen van familieleden en het attest van Rainbow House en stelt niet te weten wat hij nog meer kan doen, doch doet hiermee geen afbreuk aan de concrete en pertinente vaststellingen met betrekking tot deze stukken die wel degelijk besproken werden in de bestreden beslissing en zoals het attest van Rainbow House zelfs in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker stelt ook dat het een bijzonder zwak argument is van verwerende partij om de verklaringen van zijn familieleden af te wijzen omdat ze dateren van na de “afwijzende beslissing” en dat hij het niet nodig vond om ze eerder in te dienen omdat hij ervan overtuigd was dat zijn homoseksualiteit niet in twijfel zou worden getrokken.

Wat betreft de getuigenissen van verzoekers oom en buurvrouw werd terecht opgemerkt dat ze werden opgesteld op 23 maart 2021 en dus wanneer verzoeker zich al in België bevond en reeds een negatieve beslissing in zijn verzoek om internationale bescherming had ontvangen, en zelfs nadat hij reeds een tweede verzoek om internationale bescherming had ingediend.

De Raad stelt vast dat verzoeker reeds bij beslissing van 14 juli 2020 in kennis werd gesteld van het feit dat er geen geloof kon worden gehecht aan zijn homoseksuele geaardheid, waardoor de stelling dat hij het niet nodig vond om ze eerder in te dienen omdat hij ervan overtuigd was dat zijn homoseksualiteit niet in twijfel zou worden getrokken niet als valabel argument kan worden aangemerkt.

Verzoeker had zowel bij het indienen van zijn beroep bij de Raad tegen voormelde beslissing als ter terechtzitting op 22 februari 2021 nog ruim de mogelijkheid om dergelijke getuigenissen neer te leggen. Aangezien hierbij tevens kon worden vastgesteld dat ze ook een gesolliciteerd karakter vertonen, zijn zij niet bij machte om een ander licht te werpen op de reeds eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Verzoeker stelt dat de verwerende partij tracht een analyse van de beelden van de seksuele betrekkingen tussen verzoeker en zijn vriend te vermijden en stelt dat in het arrest van het Hof van

Justitie, dat werd aangehaald in de bestreden beslissing, verklaard wordt dat dat dergelijk materiaal niet kan worden aangevoerd voor de toekenning van een status, maar dat de redenering is gebaseerd op het recht op menselijke waardigheid en het vermijden van het aanzetten tot het nemen van dergelijke foto's. Verzoeker doet hiermee geen afbreuk aan wat werd gesteld in de bestreden beslissing, met name dat artikel 4 van richtlijn 2004/83, gelezen in het licht van artikel 1 van het Handvest, in die zin moet worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat die autoriteiten in het kader van dat onderzoek bewijsmateriaal aanvaarden als het demonstratief verrichten van homoseksuele handelingen door de betrokken verzoeker, het ondergaan van "tests" om zijn homoseksualiteit te bewijzen of het voorleggen van video-opnamen van dergelijke handelingen.

Bijgevolg kon het Commissariaat-generaal deze foto's niet als geldig bewijselement aanvaarden om verzoekers seksuele oriëntatie te staven.

Foto- en beeldmateriaal kan overigens hoogstens aantonen wat er op de foto's te zien is, *in casu* zijn het foto's waarop te zien is dat verzoeker een man kust, doch niets meer en niets minder en biedt, ook gelet op de mogelijke encenering geen enkele objectieve garantie of aanwijzing van enigerlei aard. Bovendien kunnen dergelijke foto's het gebrek aan consistentie van verzoekers verklaringen in verband met zijn homoseksuele ervaringen niet verhelpen.

Waar verzoeker aanvoert dat hij ook bewijzen heeft neergelegd van zijn inschrijving op een homo-datingsite, die eveneens lang voor zijn vertrek dateert, stelt de Raad vast dergelijke stukken niet in het rechtsplegingsdossier te kunnen ontwaren. Hoe dan ook, biedt een dergelijke inschrijving geen onomstotelijk bewijs van verzoekers geaardheid, noch van de problemen die hij hierdoor zou hebben ondervonden.

Zijn stelling dat hij werd gedwongen om foto's van intieme relaties in te dienen, vindt evenmin enige grondslag in het administratief dossier. Verzoeker licht dit ook niet concreet toe. Voor zover zou kunnen worden aangenomen dat hiermee bedoeld wordt op de foto's die verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neerlegde in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming merkt de Raad op dat hierover reeds een definitieve beslissing werd genomen.

Eens de Raad een beslissing over een bepaald verzoek om bescherming heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Het indienen van een volgend verzoek kan dan ook niet worden aangewend om kritiek te uiten op elementen die reeds ter beoordeling voorlagen.

Het betoog dat hij perfect antwoordde op de vragen van de "beschermingsfunctionaris van de Dienst Vreemdelingenzaken" die zijn homoseksualiteit bevestigde, vindt evenmin enige grondslag in het administratief dossier.

Waar hij ook nog stelt momenteel samen te wonen met zijn vriend, en in zijn verzoekschrift en per aanvullende nota een attest van samenstelling van gezin neerlegt met bij de aanvullende nota gevoegd een aantal getuigenissen van zowel zijn vriend van als van nabije personen waarin betoogd wordt dat verzoeker een homoseksuele geaardheid heeft en momenteel een relatie heeft en samenwoont met zijn vriend, meent de Raad dat deze stukken geen ander licht kunnen werpen op de zaak.

Ook deze getuigenissen hebben een gesolliciteerd en subjectief karakter en werden opgesteld ten behoeve van verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming waardoor ze objectieve bewijswaarde ontberen. Het attest van gezinssamenstelling geeft enkel weer dat verzoeker samen met een bepaalde persoon op een bepaald adres woont, doch biedt geen enkele concrete aanwijzing dat beide personen een amoureuze relatie onderhouden, noch dat verzoeker homoseksueel zou zijn.

De algemene informatie die verzoekende partij in zijn verzoekschrift aanhaalt over de problematische situatie in El Salvador voor "personen toebehorend aan de LGBT-gemeenschap" volstaat niet om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft

een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft hiertoe in gebreke. De persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging is immers determinerend om als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst volstaat niet om aan te tonen dat een verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor zover verzoeker nog wijst op het gebrek aan bescherming door de autoriteiten en hiertoe citeert uit diverse rapporten en artikels, herneemt hij in wezen opnieuw het algemeen betoog van bij zijn eerste verzoek om bescherming en waarbij de Raad er reeds in zijn arrest nr. X van 8 maart 2021 op wees dat vermits er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde feiten, de vraag of deze feiten al dan niet onder het toepassingsgebied van het Verdrag van Genève vallen *in casu* niet relevant is en zijn betoog inzake het vermeende gebrek aan bescherming door de Salvadoraanse autoriteiten niet dienstig is.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn, of door verzoeker werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF